

Άρειος Πάγος 609/1970, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 19/71 σελ. 20

Περίληψη: Κοινωνικά Ασφαλίσεις (ΙΚΑ). - απαλλαγή εργοδοτών από υποχρεώσεων αυτών εν περιπτώσει εργατικού ατυχήματος κατά ν. 551/1914. - διατήρησης ευθύνης αυτών εφ' όσον το ατύχημα προήλθεν εκ δόλου αυτών ή των προστηθέντων και εφ' όσον ο παθών είναι πρόσωπον ασφαλιστέον διά τοιαύτην αιτίαν δικαιούμενον αυτό ή η οικογένειά του παροχών του ν. 551/1914. - τίνες αι υπό ΙΚΑ προβλεπόμεναι. - παραδοχή περιστατικών ατυχήματος μη συνιστώντων δόλον εργοδότου. - έλεγχος υπό Αρ. Πάγου.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. Β. ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΟΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Η. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, αρεοπαγίτης

Δικηγόρος ο κ. Π. Αδαμόπουλος (αναιρεσείων ερήμην)

Επειδή εκ των διατάξεων των άρθρων 60 § 3 και 34 § 1 του αν.ν. 1846/51 σαφώς συνάγεται ότι οι εργοδοτάι απηλλάγησαν των εκ των διατάξεων του κωδικοποιημένου νόμου 551/1914 επιβαλλομένων αυτοίς υποχρεώσεων προς καταβολήν αποζημιώσεως, και εξόδων νοσηλείας και κηδείας εις τους παρ' αυτοίς εργαζομένους εν περιπτώσει θανάτου ή ανικανότητος αυτών οφειλομένης εις ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος, επελθόντος εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής ταύτης, της κατά το κοινόν αστικόν δίκαιον σχετικής αυτών ευθύνης περιορισθείσης μόνον εις την περίπτωσην, καθ' ην το ατύχημα προήλθεν εκ δόλου αυτών ή των υπ' αυτών προστηθέντων υπό την προϋπόθεσιν ότι ο παθών περιλαμβάνεται μεταξύ των ασφαλιστέων κατά τον ως άνω αν. νόμον 1846/1951 προσώπων και δικαιούται αυτός ή, εν περιπτώσει θανάτου του, τα κατά το άρθρ. 28 πρόσωπα των παροχών του νόμου τούτου. Ως τοιαύται δε παροχαί νοούνται πάσαι αι εν τω κεφαλαίω Ε' του ειρημένου νόμου αναφερόμεναι, εν αις και αι υπό των άρθρων 31, 35 και 38 προβλεπόμεναι τοιαύται νοσηλείας και επιδόματος ασθενείας. Εν προκειμένω το δικάσαν Μονομελές πρωτοδικεϊόν διά της προσβαλλομένης τελεσιδικου αποφάσεώς του εδέξατο ως προκλιψαν εκ των αποδείξεων, ότι ο αναιρεσείων προσελήφθη την 20 Φεβρουαρίου 1967 υπό της αναιρεσιβλήτου ως εργάτης εις το υπ' αυτής εκτελούμενον αρδευτικόν έργον εν Κουρταλιώτη Αγίω Βασιλείω. Κατά το πρώτον δεκαήμερον μηνός Μαΐου 1968 του ανετέθη παρά του υπό της αναιρεσιβλήτου προστηθέντος προϊσταμένου των συνεργείων της ο χειρισμός της μπετονιέρας κατά τας ώρας απουσίας του χειριστού αυτής. Αύτη όμως ελειτούργει πλημμελώς λόγω φθοράς των ιμάντων, δι' ων η πετρελαιομηχανή έθετεν εις κίνησιν την μπετονιέραν. Την 10.5.68 η κίνησις αυτής διεκόπητο, διότι οι ιμάντες αποσυνεδέοντο εκ των υποδοχών της τροχαλίας, ο δε αναιρεσείων ειδοποίησε σχετικώς τον χειριστήν, όστις εξήγαγε το "καπάκι" αφήρεσε τον σιδηρούν προφυλακτήρα των ιμάντων και δύο εκ των τριών τοιούτων, δους δε εντολήν εις τον αναιρεσειόντα να εργασθή με τον εναπομείναντα τρίτον ιμάντα, οσάκις δε αυτός εξέρχεται εκ της θέσεώς του να ανακόπη την λειτουργίαν της μηχανής προς τον σκοπόν της επανατοποθετήσεώς του εις την τροχαλίαν, απήλθε χωρίς να επανατοποθετήση τον αφαιρεθέντα προφυλακτήρα επί της μηχανής. Καθ' ον χρόνον ο αναιρεσειών προσεπάθει να επαναφέρη διά τινος ξύλου εις την θέσιν του τον εξ αυτής εξερχόμενον ιμάντα, χωρίς, λόγω της εξ ελλείψεως επαρκούς πείρας προκληθείσης αυτώ συγχύσεως, προηγουμένως να ανακόψη την κίνησιν της μηχανής, περιεπλάκη η δεξιά του παλάμη μεταξύ ιμάντος και τροχαλίας, με αποτέλεσμα να τραυματισθή και υποστή ακρωτηριασμόν ονυχοφόρου φάλαγγος του δεξιού μέσου δακτύλου, ατροφίαν μεσοστιαίαν εγγινοειδών και ακαμψίαν δακτυλίων συστοίχου χειρός. Ότι το ατύχημα τούτο του αναιρεσειόντος προήλθεν εκ βιαίου συμβάντος επελθόντος εν τη εκτελέσει της ανωτέρω εργασίας του, μη οφειλομένου εις δόλον της εργοδοτιδός του ή των υπ' αυτής προστηθέντων και ότι ο αναιρεσειών τυγχάνων ησφαλισμένος εις το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, έλαβε παρά τούτου ασφαλιστικής παροχάς, νοσηλευθείς εις τας καθοριζόμενας κλινικάς και επιδοτηθείς επί 108 ημέρας. Ακολούθως απέρριψε την αγωγήν του αναιρεσειόντος διώκουσαν την υποχρέωσιν της αναιρεσιβλήτου, όπως τω καταβάλη αποζημιώσιν διά τον ως άνω τραυματισμόν του ως παθητικώς ανομιμοποίητον. Ούτως αποφηνάμενον, το μεν ουδαμώς παρεβίασε τας προμνησθείσας ουσιαστικού δικαίου διατάξεις, το δε ορθώς απέκλεισε την υπαγωγήν των ανελέγκτως δεκτών γενομένων ως άνω πραγματικών περιστατικών εις την έννοιαν του δόλου, ην επίσης ουδαμώς παρεβίασεν, εφ' ω και δέον όπως απορριφθώσιν ως αβάσιμοι αμφότεροι οι περί του εναντίου λόγοι αναιρέσεως. - (Επικυρούται η Μον. Πρωτ. Ρεθύμνης 60/1969).